

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Petra Mikeše a Tomáše Foltase v právní věci žalobce: **S. S.**, zastoupen JUDr. Denisem Mitrovičem, advokátem se sídlem Mírové nám. 274, Týniště nad Orlicí, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 11. 2023, čj. OAM-1449/ZA-ZA11-VL13-2023, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 2. 2024, čj. 51 Az 9/2023-51,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žalobce **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Rozhodnutím žalovaného označeným v záhlaví byla druhá žádost žalobce o udělení mezinárodní ochrany shledána nepřipustnou podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo zastaveno podle § 25 písm. i) zmíněného zákona. Následně žalobcem podanou žalobu Krajský soud v Hradci Králové rozsudkem označeným v záhlaví zamítl.

[2] Krajský soud se ztotožnil se žalovaným, že žalobce v opakované žádosti neuvedl žádné nové skutečnosti relevantní z hlediska azylu či doplňkové ochrany. Takové skutečnosti či zjištění se ani neobjevily. Stejně tak považuje krajský soud za zákonný postup žalovaného, který s žalobcem neprovedl pohovor v souladu s § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu, neboť žalobce mohl sdělit důvody žádosti již v Poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu z 26. 10. 2023. Tam žalobce výslovně sdělil, že jím uvedené skutečnosti byly již uvedeny v rámci správního řízení o jeho předchozí žádosti. Za nedůvodnou považuje krajský soud i námitku poukazující na nedostatečné poučení žalobce. Krajský soud zdůrazňuje, že není povinností správního orgánu poučit žadatele

o tom, jaké rozhodné skutečnosti má uvádět, aby jeho žádosti mohlo být vyhověno. Rozhodnutí žalovaného je dle krajského soudu přezkoumatelné.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[3] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[4] Dle stěžovatele krajský soud a žalovaný nesprávně vyhodnotili jeho opakovanou žádost jako nepřipustnou. V zemi původu mu hrozí perzekuce pro jeho etnický původ. Žalovaný nemohl objektivně posoudit jeho žádost, pokud s ním neprovedl pohovor. Krajský soud se dále řádně nevypořádal s námitkou o nedostatečném poučení stěžovatele, kterému stěžovatel evidentně neporozuměl. Stěžovatel dále namítá, že si krajský soud protiřečí v závěru, že žalovaný dostatečně nezjistil skutkový stav, a to tím, že uzavřel, že žalovaný nemusel zjišťovat důvody pro stěžovatele jinak, než na základě podané žádosti.

III. Posouzení Nejvyššího správního soudu

[5] Podle § 104a odst. 1 s. ř. s. platí, že rozhodoval-li po 31. 3. 2021 před krajským soudem o věci specializovaný samosoudce, a kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud jako nepřijatelnou. Při rozhodování o přijatelnosti kasační stížnosti Nejvyšší správní soud vychází z judikturně ustálených kritérií, která pramení ze závěrů usnesení NSS z 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, *Ostapenko*, č. 933/2006 Sb. NSS. Tyto závěry jsou použitelné i po novele soudního řádu správního č. 77/2021 Sb. (usnesení NSS z 16. 6. 2021, čj. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[6] Nejvyšší správní soud, dle závěrů usnesení *Ostapenko*, přijme kasační stížnost k věcnému přezkumu pouze v případě rozpoznatelného dopadu řešené právní otázky nad rámec konkrétního případu, a to i) z důvodu neexistence, nejednotnosti nebo potřeby překonání judikatury, nebo ii) v případě zásadního pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Zásadní pochybení musí spočívat v tom, že krajský soud ve svém rozhodnutí nerespektoval ustálenou a jasnou soudní judikaturu, a nelze navíc vyloučit, že k tomuto nerespektování bude docházet i v budoucnu, nebo pokud krajský soud v jednotlivém případě hrubě pochybil při výkladu hmotného či procesního práva. Stěžovatel netvrdí, v čem okolnosti jeho případu splňují podmínky přijatelnosti ve smyslu takto vymezených kritérií.

[7] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[8] Žádná část přípustné kasační argumentace podle Nejvyššího správního soudu nezakládá přijatelnost kasační stížnosti. Kasační stížnost nevyvolává otázky, které by dosud nebyly v judikatuře Nejvyššího správního soudu řešeny nebo byly řešeny rozdílně či vyžadovaly učinit judikturní odklon. Nejedná se ani o případ zásadního pochybení krajského soudu, které by mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Krajský soud naopak posoudil případ stěžovatele v souladu s ustálenou judikaturou, od níž Nejvyšší správní soud neshledal důvod se odchýlit.

pokračování

[9] Pokud jde o uvádění nových skutečností v opakovaných žádostech o mezinárodní ochranu, tak k tomuto tématu existuje jednoznačná rozhodovací praxe Nejvyššího správního soudu. Okolnosti daného případu zároveň nevyžadují provést judikaturní odklon, ani se krajský soud nedopustil zásadního pochybení při aplikaci této judikatury.

[10] K opakovaným žádostem obecně a k danému případu konkrétně je třeba upozornit, že žalovaný o opakované žádosti stěžovatele věcně nerozhodoval, nýbrž ji posoudil jako nepřipustnou a řízení o ní zastavil. V případě žaloby proti rozhodnutí o nepřipustné opakované žádosti může soud zkoumat jen to, zda je závěr správního orgánu o nepřipustnosti opakované žádosti správný a zda je náležitě odůvodněno, že 1) žadatel v opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, resp. 2) pokud takové skutečnosti či zjištění uvádí, pak pouze takové, které mohl uplatnit již v předchozí žádosti, a 3) že nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti o udělení mezinárodní ochrany (rozsudek rozšířeného senátu NSS z 6. 3. 2012, čj. 3 Azs 6/2011-96, č. 2642/2012 Sb. NSS, bod 19). Takové skutečnosti stěžovatel podle krajského soudu neuvedl ani v řízení nevyplynuly. Nejvyšší správní soud po konfrontaci s obecně formulovanou kasační námitkou poukazující pouze stručně na hrozbu perzekuce pro etnický původ jakožto nový důvod, musí konstatovat, že závěry krajského soudu zcela odpovídají setrvalé judikatuře zdejšího soudu, z níž krajský soud vycházel. I otázka kurdského původu stěžovatele totiž v řízení o první žádosti o mezinárodní ochranu již byla posuzována.

[11] Kasační námitka týkající se vnitřního rozporu v argumentaci krajského soudu k otázce dostatečnosti zjištění skutkového stavu žalovaným, je po obsahové stránce námitkou nepřezkoumatelnosti pro nesrozumitelnost. Ani v souvislosti s touto námitkou ovšem Nejvyšší správní soud neshledal zásadní pochybení krajského soudu, které by ve smyslu výše uvedené judikatury mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Krajský soud v bodě 26 svého rozsudku přilehavě a srozumitelně odůvodnil, proč považuje zjištěný skutkový stav za dostatečný a proč nebylo třeba vést se stěžovatelem pohovor, ale postačilo, že stěžovatel důvody žádosti sdělil v Poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu.

[12] Kasační námitku týkající se neprovedení pohovoru nelze považovat za přípustnou kasační námitku. Jak již bylo zmíněno výše, krajský soud v bodě 26 svého rozsudku přilehavě vysvětlil, že neprovedení pohovoru se stěžovatelem v případě podání opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany zákon předpokládá v § 23 odst. 2 písm. b) zákona o azylu za splnění tam uvedených podmínek. Tyto podmínky byly v dané věci podle krajského soudu splněny. Proti těmto závěrům však stěžovatel, kromě stručného a obecného nesouhlasu, nevznáší žádnou argumentaci. Kasační stížnost přitom musí kvalifikovaným způsobem zpochybňovat právě rozhodnutí krajského soudu (usnesení NSS z 30. 6. 2020, čj. 10 As 181/2019-63, č. 4051/2020 Sb. NSS). Tuto kasační námitku proto nelze projednat, neboť nesměřuje proti rozhodovacím důvodům krajského soudu. Je tak nepřipustná podle § 104 odst. 4 s. ř. s., neboť se opírá o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s.

[13] Ani kasační námitka stěžovatele poukazující na neporozumění poučení ze strany žalovaného není přípustná. Tato námitka se opírá o důvody (neporozumění poučení), které stěžovatel neuplatnil v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohl (§ 104 odst. 4 s. ř. s.).

IV. Závěr a náklady řízení

[14] Nejvyšší správní soud konstatuje, že podaná kasační stížnost svým významem nepřesahuje podstatně vlastní zájmy stěžovatele, a proto ji podle § 104a odst. 1 s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[15] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu NSS z 25. 3. 2021, čj. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS, bod 53). Stěžovatel nebyl v řízení o kasační stížnosti úspěšný, a proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, jemuž by jinak právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti svědčilo, soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 17. července 2024

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu